

[Bjørn Elmquist]

Vi har ellers været med til fra dansk side møj-sommeligt at stable et bistandsprogram på be-nene for genopbygning af Afghanistan, den dag forholdene er fredeligere, så vi må følge med al-lerstørste opmærksomhed, om Genèveaftaler-ne om sovjetisk tilbagetrækning bliver fulgt.

To ord om Mellemøsten.

Hr. Pelle Voigt efterlyste nogle meget defini-tive reaktioner, bl.a. fra regeringens side, på PLO's erklæring i forgårs. Jeg tror nok, det vil være klogt at studere mere detaljeret, hvad der ligger i det. Der er noget, der tyder på, at PLO er parat til at acceptere Israels eksistens. I hvert fald har de talt pænt om FN-resolution 242, som omhandler det. Jeg synes, det er meget klogt, som den danske regering har gjort lige-som en række andre regeringer, trukket hesten i tømmerne og sagt, at vi må have lejlighed til at studere meget nøje, hvad der ligger i den erklæ-ring fra PLO.

Til allersidst, hr. formand, skal jeg gøre nogle få bemærkninger om forslaget til folketingsbe-slutning fra S. Det er væsentlige emner, udmær-ket som dagsorden, men som jeg kort var inde på før, er der nogle emner, vi mener vi må have lejlighed til at tage med i udvalget. Det skal vi så sørge for kommer med i drøftelserne dér.

På flere af punkterne er vi ganske enige – i det omfang, der er noget substans i forslaget – men på andre områder må vi sige, at der vil væ-re anledning til nok så kraftig diskussion.

Som jeg var inde på i mine allerførste be-mærkninger, mener vi, at vi ved den dagsorden, vi senere på dagen vedtager her, bekræfter det, der var intentionerne med skabelsen af det sik-kerhedspolitiske udvalg for et par år siden. Det kom desværre aldrig rigtig til at fungere, og det kan vi sige meget til hinanden om. Jeg har også min udlægning af det, men den skal jeg nok la-de være med at komme med her.

Med disse bemærkninger skal jeg tilslutte mig dagsordensforslaget.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsæt-te mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 11.57

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsmi-nisteren for den virkelig fyldestgørende og me-get spændende redegørelse, han kom med.

Fremskridtspartiet kan selvfølgelig kun være interesseret i international afspænding og er helt enig i, at det er noget af det vigtigste i dette årti. Det er utrolig spændende, hvor meget der sker, og det er fantastisk at få lov at opleve, at de to supermagter begynder at nærme sig hi-nanden og at kunne tale sammen.

Men vi i Fremskridtspartiet vil måske også gerne løfte en pegefinger og sige: Pas nu lige på, fordi vel er Gorbatsjov set med vestlige øjne nok noget af det mest positive, der er sket for Rusland i meget lang tid, men er han lige så pop-ular i sit eget land? Hvor langt kan han kom-me med sin åbenhed, den åbenhed, vi andre har ønsket så længe? Hvordan hjælper vi ham, eller rettere sagt hele Rusland, allerbedst til at være åbne over for Vesten, til at kunne få reel af-spænding igennem?

Derfor vil Fremskridtspartiet sige, at vi er meget glade for det valg, der er sket i USA, nu hvor Reagan ikke længere kan sidde som præ-sident, men hvor man så har ladet budskabet gå videre til Bush, givet ham chancen for at føre den åbne politik videre, til videre afspænding.

Fremskridtspartiet kan også gå ind for vå-benkontrol og fjernelse af de kemiske våben. Det tror jeg alle partier kan. Men derfra og til at sige, at vi ensidigt skal prøve at skære ned på NATO's atomstrategi, dér er vi gået for langt. Det kan vi ikke. Det skal være gensidigt hele ti-den. Det er den åbenhed, som vi mener er det vigtigste i Danmarks udenrigspolitik, og derfor ønsker vi at køre den videre.

Vi ønsker en modernisering i NATO og i sær-deleshed i Danmark. I Danmark er det så lang tid siden, der har været noget, man overhovedet kunne kalde reel modernisering af forsvaret, så jeg ved ikke, hvor moderne det overhovedet er.

Fremskridtspartiet siger nej til en oprust-ning, men ja til en modernisering, for det er nødvendigt, for at vi kan stå lige med de andre partnere, når vi taler NATO kontra Warszawa. Hvis Danmark ikke er indstillet på at gøre no-get for at få moderniseret vort forsvar, frygter i hvert fald Fremskridtspartiet, at vi vil blive sat udenfor af vore NATO-partnere. Det synes jeg allerede at vi i denne diskussion har hørt flere gode eksempler på. Vestunionen er vi ligesom